

legeret Valgret; derfor vil man ikke indføre Forholdstalsvalg til Folketinget. Men undersøger man Forholdet mellem Maaden, hvorpaa Tingenes Dannelse foregaar, nærmere, vil man finde, at Folketinget dannes af den almindelige Vælgerbefolkning ved almindelig lige Valgret; ved Landstingets Dannelse sondres først mellem to forskellige Stænder, Borgerstanden og Landbostanden. Spørger man saa, hvilken af disse Stænder der er forholdsvis favoriseret i Henseende til Indflydelse paa Landstingets Sammensætning, saa er det, som foran Sp. 4—5 paavist, Landbostanden. Man kan derfor paa ingen Maade paastaa, at Landstinget for saa vidt er Mindretallets i Betydning af den mindre talrige Stands, nemlig Borgerstandens, Ting, og at Byerne derfor skulde nyde en i Forhold til Landbostanden privilegeret Valgret til Landstinget — tværtimod. For saa vidt Forholdstalsvalgmaadens Indførelse maatte give Bybefolkningen en større Indflydelse paa Folketingets Sammensætning, end Tilfældet er ifølge Flertalsvalgmaaden, vil man ved denne Reform kun bidrage til at skaffe Bybefolkningen den ligelige Indflydelse i Forhold til den samlede Befolkning, som den med Rette kan gøre Krav paa, uden at man derimod kan paaberaabe sig Købstædernes formentlig privilegerede Valgret til Landstinget.

Derimod er en saadan privilegeret Valgret til Landstinget tillagt de højstbeskattede Vælgere baade i By og paa Land, fordi Grundloven har vedkendt sig den Grundsætning, at disse Vælgere, fordi de yde et forholdsvis højere Bidrag til Stat (og Kommune) ogsaa bør have en Indflydelse paa Landstingets Sammensætning, som er større end den, der alene ifølge deres Talforhold til den samlede Vælgerbefolkning vilde tilkomme dem, medens de ifølge den almindelige og lige Valgrets Grundsætning, der er bestemmende for Folketingets Sammensætning, kun have den Indflydelse ved Valgene dertil, som i Kraft af selve Talforholdet tilkommer dem. Men disse forskellige Grundsætninger, som Grundloven gaar ud fra i Henseende til Landstingets og Folketingets Sammensætning, bestaa ganske uafhængig af Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden til Folketinget. De højstbeskattede Vælgere faa ogsaa derefter kun den Indflydelse ved Folketingsvalgene, som ifølge deres Antal tilkommer dem indenfor den samlede Befolkning. Og naar man da finder, at en retfærdig og fornuftig Valgordning kræver,

at ikke Flertallet ene bør være afgørende ved Folketingspladsernes Besættelse, men at Forholdstallet i saa Henseende bør være afgørende, netop for at den almindelige Valgret kan naa til rigere Udfoldelse og større Sandhed, saa bør selvfølgelig ikke Hensynet til, at der blandt Folketingsvælgerne ogsaa findes højstbeskattede, paaberaabes som en Hindring for den fornuftige og retfærdige Ordning Gennemførelse, som vil være til Betyggelse for alle Mindretal, ikke mindst blandt de almindelige Vælgere. Antallet af almindelige og højstbeskattede Vælgere i København for Aaret 1905—06 er henholdsvis 67,220 og 5,561, i Købstæderne tilnærmelsesvis (efter de sidste Opgørelser) henholdsvis 98,578 og 18,981, medens de højstbeskattede Vælgere paa Landet kun udgøre 1,102, fordelt paa alle Landets Valgkredse.

Naar man ser paa disse Tal og derhos betænker, at de højstbeskattede Vælgere ingenlunde alle nære samme politiske Anskuelser, men at der tværtimod inden for dem findes Tilhængere af alle Partier, saa ses det heller ikke, at de faktisk kunne eller ville spille en saadan fremtrædende Rolle ved Folketingsvalgene, at man af Hensyn dertil med Føje skulde kunne modsætte sig en Reform af Valgmaaden til Folketinget, der netop vil gøre det til et mere sandru og alsidigt Udtryk for den samlede Vælgerbefolknings Villie og derigennem tilføre det en øget politisk Styrke.

Mindretallet stiller i Henhold til den anførte Begrundelse sit Ændringsforslag om Indførelse af Forholdstalsvalg ved Folketingsvalg. Det fastholder ved Siden deraf, som foran fremhævet, at Valgene bør foregaa i Valgkredse, om hvis Størrelse det ikke finder det fornødent at optage nogen Forskrift i selve Grundloven, da Bestemmelse derom bør være forbeholdt Valgloven. Kun bemærkes, at det formentlig vilde være heldigt, hvis man kunde enes om, at Valgkredsene mindst gjordes saa store, at Mindretallet af Folketingsmænd, som valgtes i dem, var tre. Derimod finder Mindretallet, at der ikke bør savnes en Bestemmelse i Grundloven om, hvorledes Antallet af Folketingsmænd, der vælges indenfor Kredsene, bør fastsættes, nemlig i Forhold til Kredsenes Befolkning. Vi have alt ovenfor Sp. 5—6 fra et andet Udgangspunkt paavist, at kun ved denne Regel fastholdes Lighedsgrundsætningen. Naar denne Regel haves, vil der nemlig ikke volds nogen Vanskelighed for Lighedsgrundsætningens Gennemførelse ved Be-